

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010001
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8814010001.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Vladimíra Monoka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.09.2025, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/1/2014 zo dňa 22.01.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, e/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods.3 Tr. poriadku

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C. D. E., trvale bytom
F. D. E., G. A. XXX/X,
okr. C. D. E.,

je v i n n ý, ž e

- ako zodpovedný pracovník daňového subjektu H. B., I., G. A. XXX/X, F. D. E., IČO: XXXXXXXX, v zdaňovacom období roku 2008, konkrétne II. až IV. štvrťroku roku 2008, skrátil daň z pridanej hodnoty tým, že v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov uplatnil si odpočítanie dane z došlých faktúr od dodávateľa J. K., I.. G. a to faktúry č. 800012 zo dňa 30.04.2008 so základom dane 406.000,- Sk, faktúru č. 800030 zo dňa 31.05.2008 so základom dane 320.250,- Sk, faktúru č. 800019 zo dňa 31.05.2008 so základom dane 396.100,- Sk, faktúru č. 800022 zo dňa 31.05.2008 so základom dane 163.500,- Sk, faktúru č. 800023 zo dňa 31.05.2008 so základom dane 196.650,- Sk, faktúru č. 800034 zo dňa 30.06.2008 so základom dane 148.200,- Sk, faktúru č. 800035 zo dňa 30.06.2008 so základom dane 171.750,- Sk, faktúru č. 800025 zo dňa 03.06.2008 so základom dane 394.650,- Sk, faktúru č. 800038 zo dňa 30.06.2008 so základom dane 627.200,- Sk, faktúru č. 800042 zo dňa 30.06.2008 so základom dane 672.000,- Sk, faktúru č. 800039 zo dňa 30.06.2008 so základom dane 136.800,- Sk, faktúru č. 800047 zo dňa 30.06.2008 so základom dane 37.920,- Sk, faktúru č. 800048 zo dňa 20.07.2008 so základom dane 40.200,- Sk, faktúru č. 800043 zo dňa 31.07.2008 so základom dane 196.700,- Sk, faktúru č. 800041 zo dňa 31.07.2008 so základom dane 511.850,- Sk, faktúru č. 800045 zo dňa 31.08.2008 so základom dane 497.900,- Sk, faktúru č. 800046 zo dňa 31.08.2008 so základom dane 149.600,- Sk, faktúru č. 800051 zo dňa 31.08.2008 so základom dane 241.460,-Sk, faktúru č. 80050 zo dňa 30.09.2008 so základom dane 188.100,- Sk, faktúru č. 800049 zo dňa 30.09.2008 so základom dane 464.450,- Sk, faktúru č. 800059 zo dňa 28.10.2008 so základom dane 221.479,80 Sk, faktúru č. 800061 zo dňa 03.10.2008 so základom dane 179.700,- Sk, faktúru č. 800054 zo dňa 31.10.2008 so základom dane 404.100,- Sk, faktúru č. 800056 zo dňa 31.10.2008 so základom dane 195.300,- Sk, faktúru č. 800076 zo dňa 31.10.2008 so základom dane 422.872,30

Sk, faktúru 800080 zo dňa 30.11.2008 so základom dane 578.300,- Sk, ktoré neboli uvedenou firmou vystavené a ani práce vykonané, spolu 26 faktúr so základom dane 9.125.282,10 Sk (302.903,87 eur),

čím svojím konaním celkovo skrátil daň z pridanej hodnoty za rok 2008 vo výške 1.512.976,10 Sk, to je 50.221,61 eur, čím spôsobil škodu I. L. v zastúpení M. N. G. v uvedenej výške,

t e d a

- skrátil daň vo väčšom rozsahu,

č í m s p á c h a l

- prečin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona účinného od 06.08.2024.

Podľa 44 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, nakoľko tresty, a to:

a/ trest domáceho väzenia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/32/2020 zo dňa 15.06.2022, právoplatným dňa 01.07.2022, podľa § 276 ods. 3 Tr. zákona vo výmere 4 (štyroch) rokov, ako aj trest zákazu činnosti vykonávať činnosť štatutárneho orgánu vo výmere 7 (siedmich) rokov,

b/ upustenie od uloženia súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/30/2020 zo dňa 14.12.2022, právoplatným dňa 14.12.2022,

c) upustenie od uloženia súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/6/2021 zo dňa 30.03.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.04.2023,

považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočné.

o d ť o v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B., vinným zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona účinného od 01. 10. 2012, na tom skutkovom základe, že

- ako zodpovedný pracovník daňového subjektu H. B., I., G. A. XXX/X, F. D. E., IČO: XXXXXXXX, v zdaňovacom období roku 2008, konkrétne II. až IV. štvrťroku roku 2008, skrátil daň z pridanej hodnoty tým, že v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov uplatnil si odpočítanie dane z došlých faktúr od dodávateľa J. K., I.. G. a to faktúry č. 800012 zo dňa 30.04.2008 so základom dane 406.000,- Sk, faktúru č. 800030 zo dňa 31.05.2008 so základom dane 320.250,- Sk, faktúru č. 800019 zo dňa 31.05.2008 so základom dane 396.100,- Sk, faktúru č. 800022 zo dňa 31.05.2008 so základom dane 163.500,- Sk, faktúru č. 800023 zo dňa 31.05.2008 so základom dane 196.650,- Sk, faktúru č. 800034 zo dňa 30.06.2008 so základom dane 148.200,- Sk, faktúru č. 800035 zo dňa 30.06.2008 so základom dane 171.750,- Sk, faktúru č. 800025 zo dňa 03.06.2008 so základom dane 394.650,- Sk, faktúru č. 800038 zo dňa 30.06.2008 so základom dane 627.200,- Sk, faktúru č. 800042 zo dňa 30.06.2008 so základom dane 672.000,- Sk, faktúru č. 800039 zo dňa 30.06.2008 so základom dane 136.800,- Sk, faktúru č. 800047 zo dňa 30.06.2008 so základom dane 37.920,- Sk, faktúru č. 800048 zo dňa 20.07.2008 so základom dane 40.200,- Sk, faktúru č. 800043 zo dňa 31.07.2008 so základom dane 196.700,- Sk, faktúru č. 800041 zo dňa 31.07.2008 so základom dane 511.850,- Sk, faktúru č. 800045 zo dňa 31.08.2008 so základom dane 497.900,- Sk, faktúru č. 800046 zo dňa 31.08.2008 so základom dane 149.600,- Sk, faktúru č. 800051 zo dňa 31.08.2008 so základom dane 241.460,-Sk, faktúru č. 800050 zo dňa 30.09.2008 so základom dane 188.100,- Sk, faktúru č. 800049 zo dňa 30.09.2008 so základom dane 464.450,- Sk, faktúru č. 800059 zo dňa 28.10.2008 so základom dane 221.479,80 Sk, faktúru č. 800061 zo dňa 03.10.2008 so základom dane 179.700,- Sk, faktúru č. 800054 zo dňa 31.10.2008 so základom dane 404.100,- Sk, faktúru č. 800056 zo dňa 31.10.2008

so základom dane 195.300,- Sk, faktúru č. 800076 zo dňa 31.10.2008 so základom dane 422.872,30 Sk, faktúru 800080 zo dňa 30.11.2008 so základom dane 578.300,- Sk, ktoré neboli uvedenou firmou vystavené a ani práce vykonané, spolu 26 faktúr so základom dane 9.125.282,10 Sk (302.903,87 eur),

svojím konaním skrátil daň z pridanej hodnoty za rok 2008 vo výške 1.512.976,10 Sk, to je 50.221,61 eur, čím spôsobil škodu I. L. v zastúpení M. N. G. v uvedenej výške.

Za to mu súd uložil podľa § 276 ods. 3 Tr. zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 4 Tr. zákona, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona, v nadväznosti na ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona s použitím čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté :

a/ Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/32/2020 zo dňa právoplatným dňa 01.07.2022 a ktorým bol obžalovanému podľa ust. § 2 ods. 2, § 276 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l), písm. n), § 53 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, uložený trest domáceho väzenia vo výmere 4 (štyroch) rokov s uložením povinností a obmedzení, ako aj podľa § 53 ods. 4, § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona, povinnosť spočívajúca v príkaze počas výkonu trestu domáceho väzenia zamestnať sa, alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie, ako aj trest zákazu činnosti vykonávať činnosť štatutárneho orgánu vo výmere 7 (siedmich) rokov,

b/ Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/30/2020 zo dňa právoplatným dňa 14.12.2022 a ktorým bolo obžalovanému podľa ust. § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože súd trest uložený mu Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/32/2020 zo dňa 15.06.2022, právoplatným dňom 01.07.2022, ktorým mu bol podľa § 2 ods. 2 Tr. zákona, § 276 ods. 3 Tr. zákona, uložený trest domáceho väzenia vo výmere 4 (štyri) roky, ako aj povinnosť spočívajúca v príkaze počas výkonu trestu domáceho väzenia zamestnať sa, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie a trest zákazu činnosti vykonávať činnosť štatutárneho orgánu vo výmere 7 (sedem) rokov, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný,

c/ Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/6/2021-3424 zo dňa 30.03.2023 ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.04.2023 a ktorým bolo obžalovanému podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia ďalšieho trestu, pretože pokladal trest uložený mu Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 15.06.2022, sp. zn. 13T/32/2020, právoplatný dňa 01.07.2022, ktorým mu bol podľa § 276 ods. 3 Tr. zákona uložený trest domáceho väzenia vo výmere 4 (štyroch) rokov a trest zákazu činnosti vykonávať činnosť štatutárneho orgánu vo výmere 7 (sedem) rokov, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zákona mu uložil trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia alebo iného oprávnenia na podnikanie, zákaz pôsobiť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu, dozorný alebo kontrolný orgán alebo člen dozorného alebo kontrolného orgánu právnickej osoby, alebo konať ako splnomocnený zástupca obchodných spoločností, ktorej predmetom činnosti je výkon podnikateľskej činnosti vo výmere 7 (siedmich) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. V jeho dôvodoch uviedol po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku, že odvolanie podáva predovšetkým v rozsahu rozhodnutia o výroku uloženého trestu. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov je neprimerane prísny, v rozpore

s ustanovením § 31 Tr. zákona. Týmto sa Okresný súd vo Vranove nad Topľou pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery neriadil. Od skutku uplynulo viac ako 16 rokov. S manželkou a deťmi žije v usporiadanej rodine. Snaží sa pracovať a dodržiavať povinnosti a obmedzenia uložené mu súdom, aby uživil rodinu a splácal úvery. Podľa čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pri rozhodovaní o trestnom obvinení je každá dotknutá strana oprávnená na spravodlivé a verejné prerokovanie svojej veci uskutočnené v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je bezpochyby významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces. Neodôvodnené prieťahy a neprímeraná dĺžka trestného konania sú závažným a nežiaducim javom, ktorý nielen odporuje zmyslu práva obvineného, ale i poškodeného na spravodlivý proces, ale je i v rozpore so základnými zásadami trestného práva a odporuje účelu trestného konania. Súčasne je však nutné konštatovať, že porušenie tohto práva samo o sebe nezakladá neprípustnosť trestného stíhania. Čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor) je potrebné v prvom rade považovať za pokyn, či apel signatárskym štátom, aby organizovali svoje súdnictvo tak, aby princípy súdnictva v Dohovore zakotvené, boli rešpektované. Štát prostredníctvom orgánov k tomu určených rozhoduje o obvinených z trestných činov a zaisťuje prípadné potrestania páchatel'ov. Rozhodovanie o vine a treste v rámci trestného konania je nielen právom, ale predovšetkým povinnosťou týchto orgánov. Je celkom v rozpore so zmyslom čl. 6 Dohovoru, aby orgán činný v trestnom konaní, ktorý prieťahy v konaní spôsobil, sa tejto svojej povinnosti zbavil bez toho, aby vyvinul iniciatívu k naplneniu účelu trestného konania, ktorým je práve rozhodnutie o otázke viny a trestu. Účelom trestného konania je predovšetkým to, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb. Čl. 6 ods. 1 Dohovoru vôbec nestanovuje žiadnu výslovnú sankciu, ktorou by stíhal porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré je v tomto článku zakotvené a pod ktorým je uvedený celý rad čiastkových práv a slobôd, ktorého súčasťou je i právo na rozhodnutie v primeranej lehote. Primeranosť dĺžky konania je judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len Súd) posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím ku kritériám zakotveným v judikatúre Súdu, akými sú zložitnosť prípadu, chovanie sťažovateľa a chovanie štátnych orgánov, poprípade čo je pre sťažovateľa v stávke. Porušenie pravidla plynúceho z čl. 6 ods. 1 Dohovoru je sankcionované vyvodením zodpovednosti štátu voči obvinenému, kedy bolo v rozhodnutiach Súdu spravidla priznané sťažovateľovi spravodlivé zadosťučinenie vo forme peňažnej náhrady a konštatované porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Podľa čl. 6 Dohovoru - Dĺžka konania má byť pri rozhodovaní súdu o výške trestu zohľadnená ako mimoriadna okolnosť. Judikatúra Súdu je v tomto ohľade jednoznačná v tom smere, že zmiernenie trestu z dôvodu neprímeranosti dĺžky konania v zásade zbavuje jednotlivca jeho postavenia obeť v zmysle článku 36 Dohovoru za predpokladu, že vnútroštátne orgány uznajú, či už výslovne alebo v podstate veci, že šlo o porušenie Dohovoru a uskutočnenia nápravy. Okresný súd v týchto intenciách vôbec nepostupoval, keď mu po 16. rokoch od spáchania skutku uložil tak neprímerane prísny nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov. Čas, ktorý uplynul od spáchania skutku, ako aj čas, po ktorý bolo vedené trestné stíhanie, odôvodňuje poskytnúť obžalovanému satisfakciu v podobe mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aj aplikáciu § 40 ods. 1 Tr. zákona, účinného do 31.12.2005 za predpokladu, že použité zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne, a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Ustálená súdna prax slovenských súdov v súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zákona zohľadňuje predovšetkým, ak nie výlučne, tie okolnosti prípadu, ktoré súviseli so skutkom ako takým a s jeho právnym posúdením, teda okolnosti, za ktorých bol spáchaný čin, resp. rodinné a osobné pomery páchatel'a, ktoré existujú v čase rozhodovania o treste. Súd pri ukladaní trestu zohľadňuje neprímeranú dĺžku konania v rámci posúdenia otázky, či uvedená skutočnosť je takou okolnosťou, ktorá odôvodňuje aj mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Má za to, že dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní výrazne a neprímerane presahuje

dĺžku konania v porovnateľných veciach je takou okolnosťou prípadu, ktorá odôvodňuje pri ukladaní trestu použiť aj mimoriadne zmiernovacie ustanovenie, a preto nemal súd v tomto prípade ukladať nepodmienečný trest. Dňa 26.06.2014 sa konalo verejné zasadnutie o predbežnom prejednaní obžaloby. Dňa 26.03.2014 súd pribral do konania konzultanta. Následne boli do konania pribratí znalci J. O. P., J. C. P., J. P., ktorí vypracovanie znaleckého posudku odmietli a následne bola pribratá M. J. B. G., a to dňa 21.03.2016, keďže uvedená znalkyňa znalecký posudok nevypracovala, bola viackrát písomne a telefonicky urgovaná, boli jej ukladané poriadkové pokuty až nakoniec 09.02.2020 bol spis od uvedenej znalkyne vrátený okresnému súdu. Na čísle listu 819 je úradný záznam sudkyne JUDr. Monokovej k vyjadreniu konzultanta - následne došlo k zrušeniu uznesenia o ustanovení znalkyne M. J. B. G.. Po znovupridelení veci zákonnej sudkyňi táto pribrala nového znalca J. Q. I., ktorý odovzdal súdu znalecký posudok dňa 01.02.2021. Dňa 18.10.2022 po prevzatí obhajoby mojím novým obhajcom O. O. R. mu bolo oznámené, že trestný spis sa nachádza na Najvyššom správnom súde, a preto nie je možné do spisu nahliadnuť. O priebehu konania svedčia rozbery nevybavených vecí ako aj opatrenia predsedkyne okresného súdu. Dňa 24.10.2022 bolo hlavné pojednávanie odročené na 04.11.2022 a na 19.12.2022 a to z dôvodu, že spis sa nachádzal na Najvyššom správnom súde ako aj z dôvodu choroby prísediaceho. Dňa 04.11.2022 na hlavnom pojednávaní opätovne žiadal o odročenie hlavného pojednávania, z dôvodu, že ani v tomto termíne nebol trestný spis vrátený z Najvyššieho správneho súdu späť. Dňa 29.11.2022 sa jeho obhajca oboznámil s celým vyšetrovacím spisom, pričom ďalšie hlavné pojednávania prebiehali plynulo. Vzhľadom na novelu Tr. zákona účinnú od 06.08.2024 je potrebné konanie jeho klienta kvalifikovať podľa § 276 ods. 2 Tr. zákona - teda ako prečin s trestnou sadzbou 1-5 rokov. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na predchádzajúce rozsudky Okresného súdu Vranov nad Topľou, ktoré boli týmto rozsudkom zrušené vo výroku o treste, pričom sa jednalo v dvoch prípadoch o zločin a v jednom prípade o prečin. Má za to, že súd nesprávne posúdil jeho odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/99/2013 zo dňa 20.01.2014 ako doposiaľ nezahladené. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že súd pripisuje dĺžku konania tej skutočnosti, že sa nezúčastňoval hlavných pojednávanií, pričom sa vždy riadne ospravedlnil, ako aj nesplneniu procesných podmienok na vykonanie hlavného pojednávania. Tieto skutočnosti vyplývajú zo spisu. Má za to, že podstatný vplyv na dĺžku konania mal procesný postup predsedníčky senátu a za takýchto okolností mu to nemôže priťažovať. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že v prípade uznania viny v zmysle § 276 ods. 2 Tr. zákona upustí od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/32/2020 zo dňa 15.06.2022.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Po takomto preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného na podklade argumentácie v ňom prezentovanej bolo dôvodné, aj keď nie čo do výroku o vine (len čo do právneho posúdenia jeho konania), ale voči výroku druhu a výmery trestu a preto tento rozsudok vo výroku o vine a treste zmenil v jeho prospech, na podklade zmeny právnej úpravy, novely Trestného zákona účinného od 06.08.2024, včítane identifikovaných neprimeraných prietahov v konaní súdu.

Krajský súd ďalej zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie náležitým spôsobom. Vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zákonom, preto správne zistil skutkový stav a to v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie. Vzhľadom k tomu, preto urobil zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o vine. Svoje skutkové a právne závery súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku v potrebnom rozsahu a presvedčivo odôvodnil a preto sa odvolací súd s jeho argumentáciou stotožnil a v podrobnostiach na ňu odkazuje.

Aj preto vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred prvostupňovým súdom konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný – krajský súd nemá dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať), dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o vine obžalovaného a druhu a výmery trestu tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Odvolací súd preto upriamil pozornosť už len na reakciu proti odvolacím námietkam obžalovaného a okresného prokurátora a pritom zohľadnil len tie, ktoré sú právne relevantné, týkajúce sa podstaty

(predmetu) konania, majúce vplyv na posúdenie zákonnosti a dôvodnosti odsúdenia obžalovaného a určeného druhu trestu a jeho výmery.

Najsamprv krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich, v rámci toho príkladmo aj uvádzať nepravdu, ak to má osvedčiť jeho obhajobnú argumentáciu, keďže dôkazné bremeno znáša štát prostredníctvom žalobcu, ktorým je prokurátor.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov, produkovaných ako v prospech tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov, a teda či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú ním predkladanými dôkazmi, resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybníť, či dokonca vyvrátiť do takej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo spáchania žalovanej trestnej činnosti.

V tejto súvislosti je preto potrebné uviesť, že pôvodná argumentácia obžalovaného prezentovaná v rámci obrany na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. niektoré dôkazy účelovo hodnotil a vykladal vo svoj prospech, nie úplne a bez konfrontácie s dôkazmi inými produkovanými v rámci dokazovania.

Súčasne platí, že podstatná časť týchto námietok obžalovaného, ktorými argumentoval, už boli prednesené v priebehu dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vysporiadal a ktoré si aj krajský súd osvojil.

Krajský súd preto v ďalšom postupe túto argumentáciu len dopĺňa o fakty plynúce z vykonaného dokazovania, ktoré v súhrne s dôvodmi už uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vedú k záveru o náležitom zistení skutkového stavu veci pre meritórne (konečné) rozhodnutie v posudzovanej veci obžalovaného A. B..

Opierajúc sa o obsah vykonaného dokazovania, teda správne okresný súd hodnotí, čo si v celosti osvojil aj odvolací súd, že v prípade všetkých týchto troch stíhaných zdaňovacích období roku 2008, okresný súd správne identifikoval, že daňovému subjektu obžalovaného nemožno priznať odpočítanie dane z týchto sporných dokladov iba jedného dodávateľa spoločnosti J. K. I., z viacerých dôvodov. Pri dodaní týchto stavebných prác nevzniklo kontrolovanému subjektu právo na odpočítanie dane, keďže preverovaný daňový subjekt tento svoj nárok preukazoval fiktívnymi dokladmi vystavenými v mene dodávateľa J. K. I., v prípade všetkých preverovaných zdaňovacích obdobiach roku 2008.

V kontexte uvedeného okrem iného, z výpovedí (aj všetkých produkovaných dôkazov) nielen predchádzajúceho konateľa spoločnosti J. K. I., svedka J. C., ale aj nasledujúceho predstaviteľa tohto dodávateľa podnikateľského subjektu obžalovaného, teda svedka P., totiž nepochybne vyplýva, že títo svedkovia predmetné sporné faktúry nevystavili, tieto ani nepodpísali a ani na ich podklade od obžalovaného B. ako predstaviteľa daňového subjektu H. B. I. neprijali žiadnu peňažnú hotovosť. Súčasne platí, že ani dodávateľ J. K., I., z týchto faktúr nevykázal daň v daňovej evidencii a vzápätí na to ani nepriznal z týchto faktúr svoju daňovú povinnosť v daňovom priznaní DPH za preverované zdaňovacie obdobia roku 2008.

Samotné preukázanie dodávok tovaru a služieb len faktúrami nie je v prejednávacom prípade postačujúce. Faktúra je relevantným dôkazom, len ak je nepochybné, že sú v nej uvedené údaje odrážajúce skutočné reálne plnenie. To, že určitý doklad má všetky náležitosti účtovného dokladu a je aj riadne zaúčtovaný v zmysle zákona o účtovníctve, ešte nie je dôkazom o tom, že daňový subjekt je oprávnený uplatniť si odpočítanie dane z tohto dokladu. Splnenie podmienok na uplatnenie práva na odpočítanie dane v rámci daňového konania preukazuje platiteľ, pričom splnenie uvedených podmienok nespočíva len v ich formálnej deklarácii, v predložení dokladov s predpísaným obsahom. Doklady musia mať povahu faktu, musia byť vystavené na materiálnom podklade a ako právna skutočnosť aj preukázané.

Samotná existencia faktúry vyhotovenej platiteľom dane, na ktorej je uvedená DPH, nezakladá právo na odpočítanie dane uvedenej na faktúre. Technicky je možné vyhotoviť akýkoľvek doklad znejúci na určité plnenie bez ohľadu na to, či takéto plnenie skutočne poskytnuté bolo. Splnenie formálnej stránky je jednou z podmienok, aby bolo na základe týchto dokladov uznané odpočítanie dane, ale tieto doklady musia byť odrazom reálneho plnenia.

V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani ten podstatný fakt, že nebola bez rozumných pochybností v posudzovanom prípade predovšetkým reálne preukázaná aj hmotná dodávka prác uvedených v týchto faktúrach tak, ako sú sumarizované v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Okresný súd preto správne uvádza, že nepovažuje za postačujúce na uznanie hmotnej dodávky týchto stavebných prác uvedených na týchto tzv. fiktívnych faktúrach vykázaných v účtovnej, alebo v daňovej evidencii podnikateľského subjektu obžalovaného, len samotné svedecké výpovede skôr označených svedkov, ktorí vykonávali nejaké stavebné práce pre podnikateľský subjekt obžalovaného a ktorí mali potvrdiť výkon takéhoto druhu prác aj inými osobami, ktorí zas mali vykonávať takúto stavebnú činnosť pre dodávateľa J. K. I., či aj výpovede svedkov, ktorí zas mali pracovať pre firmu J. K. I. pre odberateľa H. B. I. s tým, že za výkon tejto pracovnej činnosti im mnohokrát nemala spoločnosť J. K. I. uhradiť pracovnú odmenu. Na tomto závere súdu nič nemení ani ten podstatný fakt, že takýto výkon prác prostredníctvom nejakých osôb vykonávajúcich činnosť pre firmu J. K. I. pre odberateľa H. B. I. mali preukazovať aj čestné prehlásenia o výkone prác na základe predchádzajúcej dohody týchto dvoch podnikateľských subjektov, zastúpených na jednej strane svedkom J. C., prípadne aj so svedkom P.; a ktoré mali byť podpísané už nebohým C. D. I., O. F. a tiež viackrát spomenutým samotným obžalovaným, svedkom, tiež už nebohým O. Q..

Vykonaným dokazovaním bolo teda bez rozumných pochybností ako správne uzatvára okresný súd preukázané, že tento jediný dodávateľ daňového subjektu obžalovaného, spoločnosť J. K. I., jednotlivé uvedené daňové doklady, rozpísané v skutkovej vete tohto rozsudku, nevystavil a práce na nich uvedené nedodal firme H. B. I.. Takýmto vyššie opísaným konaním obžalovaný porušil ustanovenie § 49 ods. 1 v nadväznosti na ustanovenie § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty; podľa ktorých právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71 citovaného zákona. Za skrátenie dane pritom možno považovať také konanie páchatel'a, ktorým sa dosiahne určenie dane u daňového subjektu v nižšej sume, než aká by zodpovedala zákonu, je to v podstate rozdiel medzi daňou, ktorou má byť daňový subjekt podľa zákona zaťažený, a daňou, ktorú reálne priznal daňový subjekt v dôsledku protiprávneho konania. Ako už bolo vyššie konštatované, samotné skrátenie dane z pridanej hodnoty za príslušné zdaňovacie obdobia roku 2008 daňovým subjektom obžalovaného pozostávalo len z neoprávneného uplatnenia práva na odpočítania dane z tzv. fiktívnych faktúr od jedného a toho istého dodávateľa daňového subjektu obžalovaného; teda od spoločnosti J. K. I.; a to v prípade II. štvrťroku 2008 vo výške 417.449, Sk; u III. štvrťroku 2008 v sume 715.194,20 Sk a v prípade IV. štvrťroku 2008 zas vo výške 380.332,90 Sk; tak ako to už bolo pôvodne; s opravou zrejmej nesprávnosti u faktúry č. 800042 zo dňa 30.06.2008; v podstate určené v skutkovej vete obžalobného návrhu; vychádzajúc predovšetkým z výsledkov daňovej kontroly vykonanej príslušným správcom dane. Aj znaleckým dokazovaním vykonaným až v štádiu súdneho konania bolo pritom skrátenie dane ustálené v podstate v rovnakej výške ako samotným správcom dane pri daňovej kontrole; čiže správne na sumu 1.512.976,10 Sk, teda po prepočte na menu euro vo výške 50.221,61 eur. Tak, ako to už bolo aj vyššie konštatované, súd do komplexu tzv. fiktívnych faktúr spoločnosti J. K. I. nezahrnul aj spornú faktúru č. 1220008 zo dňa 31.03.2008.

Z vykonaného dokazovania teda mal okresný súd za preukázané, čo si osvojil aj krajský súd, že obžalovaný, ako zodpovedná osoba v daňovom subjekte H. B. I., si neoprávnené uplatnil nárok na odpočet dane z tzv. fiktívnych dokladov, ktoré neboli obchodnou spoločnosťou J. K. I. vyhotovené a ktoré stavebné práce na nich uvedené tento dodávateľ ani reálne daňovému subjektu obžalovaného nedodal; čím teda neboli splnené ani formálno-právne a ani hmotno-právne podmienky na priznanie nároku na odpočítanie dane v zmysle zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov. Keďže súd len nepatrne upravil skutkovú vetu písomného obžalobného návrhu v časti výšky skrátenia dane; v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, ako aj v kontexte so závermi znaleckého dokazovania z príslušného odboru a odvetvia; čiže súd túto sumu skrátenia dane ustálil na hodnotu 1.512.976,10 Sk, t.j. 50.221,61 eur; hodnota skrátenia dane tak dosiahla „značný rozsah“ v zmysle ustanovenia § 125

Tr. zákona; obžalovaný tak svojím konaním po objektívnej stránke naplnil všetky pojmové znaky nielen základnej skutkovej podstaty trestného činu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1 Tr. zákona, ale aj všetky znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty uvedeného trestného činu v zmysle ustanovenia § 276 ods. 3 Tr. zákona účinného od 01.10.2012.

Krajský súd, ako už bolo v úvode uvedené, však pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného musel rešpektovať a zohľadniť aktuálnu právnu úpravu, kedy v dôsledku prijatia zákona č. 40/2024 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon, v znení neskorších predpisov, došlo k úprave trestných sadzieb pri niektorých majetkových trestných činoch, zároveň so zavedením nového kvantitatívneho nastavenia škodových kvalifikačných pásiem v ustanovení § 125 Tr. zákona, čo má aj v prípade obžalovaného za následok zmiernenie právneho posúdenia stíhaného trestného činu, vo vzťahu ku kvalifikácii spôsobenej majetkovej škody, čo priamo ovplyvnilo kvalifikáciu skutku spáchaného obžalovaným, a to v prospech obžalovaného.

Podľa § 276 ods. 1 Tr. zákona, kto v malom rozsahu skrátí daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 276 ods. 2 Tr. zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku I

- a) a už bol za taký čin odsúdený,
- b) a na uľahčenie spáchania takého činu poruší úradný uzáver,
- c) závažnejším spôsobom konania, alebo
- d) vo väčšom rozsahu.

Podľa § 124 ods. 1 Tr. zákona, v znení účinnom od 06.08.2024, škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 ods. 2 Tr. zákona, ak tento zákon v osobitnej časti vyžaduje v základnej skutkovej podstate spôsobenie škody ako majetkový následok trestného činu a neuvádza jej výšku, má sa za to, že musí byť spôsobená aspoň škoda malá.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona, v znení do 06.08.2024, prvá a druhá veta, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona, v znení účinnom po 06.08.2024, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Odvolací súd konštatuje, zohľadniac uvedené skutočnosti a závery vykonaného dokazovania, posudzujúc zistené skutočnosti jednotlivo a zároveň komplexne v ich súvislostiach, že v konaní bolo bez rozumných pochybností dostatočne preukázané, že konaním obžalovaného došlo k naplneniu pojmových znakov prečinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, keďže vo väčšom rozsahu skrátal daň (to je 50.221,61 eur).

Odvolací súd preto na podklade odvolania obžalovaného zrušil rozsudok vo výroku o vine a treste a rozhodol vo veci sám, pričom upravil právnu kvalifikáciu spáchaného skutku v súlade s aktuálnou právnu úpravou, rešpektujúc zároveň ust. § 2 ods. 1 Tr. zákona.

Súd následne nanovo rozhodoval o treste, zohľadňujúc upravenú právnu kvalifikáciu spáchaného skutku; rešpektujúc zákonné podmienky ukladania trestov.

Zákonná trestná sadzba pri prečine skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona je v rozpätí jedného až piatich rokov.

Odvolačný súd poukazuje na to, že v prípade odsúdenia páchatel'a je primeranosť uloženého trestu nevyhnutným predpokladom pre dosiahnutie výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutnou podmienkou prevýchovy páchatel'a je akceptovanie trestu ako spravodlivého následku protiprávneho konania. Je zrejmé, že v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii nemôže dôjsť. Uznanie spravodlivosti trestu má predovšetkým práve pôsobenie výchovné. V záujme individualizácie trestu súd pri určovaní druhu a výmere trestu prihliada o.i. na konkrétne okolnosti a spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a) či možnosť jeho nápravy. Nevyhnutné je celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových vlastností, veku a podobne, ako aj individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu tak, aby viedol riadny život. Tak ako pri rozhodovaní o vine, i pri rozhodovaní o treste sa presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu, rešpektujúc § 34 Tr. zákona a zásady ukladania trestov.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že právoplatným odsúdením stráca odsúdená osoba bezúhonnosť, čo sa môže nepriaznivo prejavíť v jej občianskom živote. Bezúhonnosť je podmienkou na vykonávanie niektorých činností, povolaní alebo funkcií. Nepriaznivé následky odsúdenia zostávajú aj po tom, čo sa odsúdený po výkone uloženého trestu vracia do spoločnosti, keďže evidencia trestov vo výpise z registra trestov uvádza všetky, aj nezahladené odsúdenia, vrátane údajov o priebehu výkonu uložených trestov, ochranných opatrení a primeraných obmedzení. Predchádzajúce odsúdenie tak môže negatívne ovplyvňovať proces resocializácie.

Odvolačný súd vzhľadom na všetky zistené okolnosti pri rozhodovaní o treste prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný je podľa aktualizovaných správ z miesta trvalého pobytu, teda z mesta F. D. E., je hodnotený všeobecne s tým, že žije spoločne s manželkou a s deťmi a jeho správanie nebolo doteraz prejednávané komisiou verejného poriadku.

Podľa aktualizovanej správy probačného a mediačného úradníka zo dňa 08.09.2025 v rámci výkonu trestu domáceho väzenia od 27.10.2022, kde operačné stredisko pri kontrole dodržiavania podmienok výkonu trestu domáceho väzenia technickými prostriedkami nehlásilo žiadny incident. Obžalovaný intenzívne spolupracoval s probačným a mediačným úradníkom a pravidelne informoval súd o svojich pomeroch. Je riadne zamestnaný od 15.09.2021.

Podľa najnovšieho výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, zabezpečeného opätovne v štádiu odvolacieho konania, bol tento obžalovaný v období od roku 2022 dvanásťkrát priestupkovo postihnutý, vo všetkých prípadoch za priestupky na úseku cestnej premávky.

Z odpisu registra trestov, ako aj z pripojených spisov tunajšieho súdu, odvolací súd zistil, že obžalovaný bol v minulosti osemkrát súdne trestaný, no len v troch prípadoch pred spáchaním skutku mu kladenému za vinu v posudzovanom prípade, pričom pre tieto tri prípady v súčasnosti platí, že na obžalovaného sa hľadí, akoby odsúdený nebol.

Pri takto ustálenej dôkaznej situácii a jej právneho posúdenia bolo potom potrebné aj zosúladiť výrok o druhu a výmere trestu, keďže išlo o také skutočnosti, ktoré viedli k záveru o potrebe tento výrok naprávať a to v prospech obžalovaného.

Ako už bolo v úvode naznačené, krajský súd vo vzťahu k výroku o treste, konkrétne jeho výmery tak, ako ho uložil okresný súd obžalovanému v napadnutom rozsudku, zistil skutočnosti vyvolávajúce dôvod pre úvahy súdu pri ukladaní druhu trestu, no najmä jeho výmery pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V súvislosti s uvedeným zistením súčasne platí, že pri hodnotení plynulosti priebehu dokazovania v trestnom konaní, konkrétne aj na hlavnom pojednávaní a pri zohľadnení príčin prietahov v konaní je potrebné prihliadať na zložitosť prípadu, správanie osôb, ktoré mohli prispieť k prietahom a tiež k

spôsobu, akým štátne orgány záležitosť prejednávali, keďže ich ustálenie má podstatný význam na uplatnenie možnosti kompenzácie porušenia práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov (v primeranej dobe) prostredníctvom zmiernenia druhu, ale najmä výmery trestu (pozri primerane III. ÚS 353/2011 a III. ÚS 111/02, III. ÚS 154/06, III. ÚS 102/10, III. ÚS 353/2011).

Základnými kritériami na hodnotenie veci z hľadiska - zložitosti prípadu - je skutkový stav veci a platná právna úprava relevantná na rozhodnutie o veci a samozrejme aj samotná povaha (právna a faktická zložitosť) veci (pozri tiež II.ÚS 26/95, III. ÚS 102/10).

Tejto súvislosti podľa názoru krajského súdu síce nešlo v posudzovanom prípade o úplne bežnú trestnú vec z hľadiska skutkového stavu a to najmä právnej a faktickej zložitosti prípadu, no súčasne platí, že nebolo potrebné vypočúvať viacero obžalovaných, či svedkov (rozhodujúcich pre ustálenie skutkových zistení), resp. vykonávať cezhraničnú spoluprácu pri získavaní dôkazov, preto už samotné prípravné konanie bolo vykonané v takej kvalite a kvantite produkovaných dôkazov a v takom rozsahu, že vytvorilo riadny podklad pre podanie obžaloby a po prenesení týchto dôkazov do dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo možné v merite veci bez zásadnejších prieťahov rozhodnúť.

Rovnako tak pri hodnotení správania sa osôb, ktoré mohli prispieť k prieťahom v konaní, krajský súd nezistil zo strany účastníkov konania (strán v konaní) a to hlavne zo strany obžalovaného, včítane jeho obhajcu, aby na základe jeho správania sa malo dôjsť k zásadným – zbytočným (bezdôvodným) prieťahom v rámci vykonávaného dokazovania ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní.

Z pohľadu doposiaľ uvedeného potom krajský súd zisťuje, že rozhodujúcim dôvodom pre neprimeranú dĺžku sledovanej doby od spáchania skutku od 30.04.2008 do 30.10.2008 a vznik konštatovaných prieťahov v trestnom konaní je najmä dĺžka doby, od kedy došlo k podaniu obžaloby dňa 07.01.2014 na okresný súd v posudzovanom prípade až po vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku dňa 22.01.2024.

Súd v tomto prípade vykonal dokazovanie celkovo na šiestich pojednávaniach kde reálne zákonný sudca v tomto prípade začal vykonávať dokazovanie dňa 12.10.2020, pričom ako už bolo bližšie vysvetlené obžalovaný spojím správaním neprispel k predĺženiu konania pred súdom až do vyhlásenia rozsudku dňa 22.01.2024. Krajský súd teda v posudzovanej veci meritórne rozhodoval až po cca 17-tich rokoch od spáchania skutku (dokonaný k 30.10.2008) v tomto prípade, čo je možné objektívne považovať za extrémne dlhý čas, po ktorý nebolo vo veci obžalovanému meritórne rozhodnuté.

Po takto ustálených rozhodujúcich skutočnostiach majúci vplyv na vzniknuté prieťahy v tomto konaní a po vykonanom dokazovaní, najmä okresným súdom k výroku o treste, potom krajský súd prihliadal pri úvahách o uložení druhu a výmery trestu najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, majúci na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odraďenie iných od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Prihliadal aj na ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Majúci teda na zreteli vyššie uvedený účel trestu ako aj jednotlivé hľadiská ukladania trestu, dospel krajský súd k záveru, že tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie bude primeraným trestom pre obžalovaného v danom prípade trest odňatia slobody mu uložený už a/ rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/32/2020 zo dňa 15.06.2022, právoplatným dňa 01.07.2022, podľa § 276 ods. 3 Tr. zákona vo výmere 4 (štyroch) rokov, ako aj trest zákazu činnosti vykonávať činnosť štatutárneho orgánu vo výmere 7 (siedmich) rokov, b/ upustenie od uloženia súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/30/2020 zo dňa 14.12.2022, právoplatným dňa 14.12.2022, c/ upustenie od uloženia súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/6/2021 zo dňa 30.03.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.04.2023, nakoľko postupom podľa § 44 Tr. zákona pri upustení od uloženia súhrnného trestu (§ 42 ods. 1 Tr. zákona) považuje takto uložený trest (tresty) na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočné.

Ako už bolo naznačené, predmetná trestná vec totiž nebola prejednaná v primeranej lehote, čím bolo porušené právo obžalovaného na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva účinným prostriedkom nápravy – satisfakcie - v zmysle čl. 13 tohto Dohovoru je v prípade takéhoto porušenia práva priznaného Dohovorom zohľadnenie dĺžky konania pri rozhodovaní o treste.

V tejto súvislosti poukazuje krajský súd na to, že už v čase vyhlásenia tohto rozsudku uplynulo od spáchania skutku viac ako 16 rokov, pričom trestné stíhanie obžalovaného trvalo po tak dlhú dobu bez toho, aby jeho dĺžku sám zásadným (bezdôvodným) spôsobom zapríčinil. Pre neprimeranosť trvania doby od doby spáchania skutku a potom trestného konania po zohľadnení celkovej dĺžky doterajšieho konania preto trest uložený obžalovanému (aj prihliadnutím na už uvádzanú argumentáciu) nespojený s jeho výkonom je trestnom zákonným a dôvodným.

Krajský súd teda v súlade s čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky nepriamo aplikoval čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Po zohľadnení týchto skutočností odvolací súd neuložil ani trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zákona účinného od 06.08.2024.

Na základe týchto skutočností, citovaných zákonných ustanovení a právnych úvah rozhodol odvolací súd tak, že zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. poriadku a súčasne podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.